

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 35Ek/64/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118206502
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6118206502.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, zspo, Suľany 243, 951 25 Hruboňovo, IČO: 45 741 905, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoš, s.r.o., so sídlom Martina Granca 3, 841 02 Bratislava - mestská časť Dúbravka, IČO: 52 262 821, proti povinnému: Ing. C. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. F. XXXX/XX, XXX XX R., právne zast. Advokátska kancelária VIS LEGIS s.r.o., Panenská 7, 811 03 Bratislava, IČO: 47 728 949, o vymoženie 1 716 eur a trov exekúcie, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Jana Dobiašová, so sídlom Námestie Sv. Martina 9, 908 51 Holíč, IČO: 42 400 651, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči výrokom II. a III. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 35Ek/64/2018 zo dňa 21.01.2020, takto

rozhodol:

- I. Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 35Ek/64/2018 zo dňa 21.01.2020 vo výroku II. v časti týkajúcej sa nepriznania nároku na náhradu trov exekučného konania povinnému a vo výroku III. **z r u š u j e**.
- II. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 35Ek/64/2018 zo dňa 21.01.2020 zostáva vo zvyšnej časti (výrok I. a výrok II. v časti týkajúcej sa nepriznania nároku na náhradu trov exekučného konania oprávnenému) nedotknuté.
- III. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania súvisiacich so sťažnosťou povinného podanou voči rozhodnutiu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 35Ek/64/2018 zo dňa 21.01.2020.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 21.01.2020 rozhodnutie, ktorým oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 36 eur (výrok I.), oprávnenému a povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal (výrok II.) a oprávnenému uložil povinnosť nahradiť povinnému trovy konania v súvislosti s rozhodovaním o sťažnosti vo výške 60,56 eur (výrok III.) Rozhodnutie odôvodnil tak, že uznesením zo dňa 29.10.2019 súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.11.2019. Vo vzťahu k výrokom II. a III. uviedol, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie na základe nespôsobilého exekučného titulu, čím bola exekúcia vedená nedôvodne, čo malo za následok, že oprávnený nebol v exekúcii úspešný, preto mu nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal. K trovám povinného uviedol, že hoci povinný bol v čase podania návrhu na zastavenie exekúcie zastúpený právnym zástupcom, nárok na náhradu trov si neuplatnil, preto mu ich nepriznal. Povinný si však v podanej sťažnosti voči rozhodnutiu o jeho návrhu na zastavenie exekúcie uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu, o ktorých rozhodol tak, že mu priznal v zmysle citovaných ustanovení Exekučného poriadku a vyhlášky č. 655/2004 Z. z. trovy právneho zastúpenia za úkon právnej služby vo výške 60,56 eur (1 polovičný úkon vo výške 40,66 eur + režijný paušál za rok 2019 vo výške 9,80 eur + DPH).

2/ V zákonom stanovenej lehote podal povinný voči výrokom II. a III. rozhodnutia sťažnosť. Uviedol, že exekučné konanie neprebíha výlučne pred súdnym exekútorom, ale aj pred súdom, ktorý vydáva poverenie na výkon exekúcie. Z uvedeného dôvodu mal za to, že výrok II. uznesenia o trovách nie je správny, nakoľko má nárok na náhradu trov exekúcie, resp. trov právneho zastúpenia v exekúcii, čo je reflektované aj v nasledujúcom výroku III. uznesenia o trovách. Ním mu súd priznal náhradu trov konania vo výške 60,56 eur. S poukazom na Komentár k CSP, ktorý na str. 960 hovorí, že „právo na náhradu trov konania vzniká zo zákona a nemožno ho strane uprieť len preto, že si ho neuplatnila“, pričom ďalej zo str. 961 vyplýva, že ak aj strana zostane „pri uplatnení nároku na náhradu trov nečinná, bez ďalšieho nie je možné ustáliť, že sa nároku na náhradu trov vzdáva“, možno vydedukovať, že strana úspešná v konaní má v zásade vždy nárok na náhradu trov konania, pričom v prípade exekúcie mal povinný plný úspech vo veci, čo súd v bode 18. odôvodnenia k uzneseniu o trovách aj uznal. Povinný si dokonca v sťažnosti aj uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v konaní v plnom rozsahu. Nesúhlasil s názorom súdu, že má nárok na náhradu trov konania výlučne za podanú sťažnosť proti uzneseniu o nezastavení exekúcie, keďže nárok na náhradu trov konania si neuplatnil už v samotnom návrhu na zastavenie exekúcie napriek tomu, že povinný bol aj v čase podania návrhu na zastavenie exekúcie zastúpený advokátom. Práve naopak, podľa právneho názoru povinného je možné uplatniť si nárok na náhradu trov konania počas celého konania až do vydania rozhodnutia vo veci samej, ktorým sa konanie končí, čo v tomto prípade bolo dodržané. Nakoľko exekúcia bola zastavená, povinný má z hľadiska percentuálneho rozsahu úspech vo veci v pomere 100%, a preto má aj nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, a to vrátane trov právneho zastúpenia, teda nielen v pomere 25 % vzhľadom na uskutočnené štyri (4) úkony, a to (i) prevzatie a príprava právneho zastúpenia povinného v konaní, (ii) návrh na zastavenie exekúcie, (iii) sťažnosť voči uzneseniu o nezastavení exekúcie a (iv) vyjadrenie, v ktorom bola namietnutá nespôsobilosť rozhodnutia oprávneného byť exekučným titulom, a teda aj exekučným titulom v exekúcii, pričom tento argument bol aj dôvodom zastavenia exekúcie, a teda mal za to, že bol esenciálnym právnym úkonom v konaní. Povinný má v zmysle § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov nárok na náhradu trov Konania spolu vo výške 240,14 eur za štyri úkony právnej služby. Vzhľadom na vyššie uvedené povinný žiadal, aby súd uznesenie zo dňa 21.01.2020, sp. zn. 35Ek/64/2018, vo výroku II. zmenil tak, že povinný má nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní v plnom rozsahu, a vo výroku III. tak, že oprávnený je povinný nahradiť povinnému na účet právneho zástupcu povinného náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 240,14 eur s DPH do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

3/ Oprávnený poprel, že by bol povinný v konaní o zastavenie exekúcie v plnom rozsahu úspešný. Exekučné konanie oprávneného bolo exekučným súdom zastavené nie preto, že by súd vyhovel námietkam - dôvodom, ktoré povinný uviedol vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie oprávneného. Preto nemôže povinný tvrdiť, že bol v konaní akokoľvek úspešný. Exekučný súd zastavil exekučné konanie oprávneného iba z technického dôvodu, že rozhodcovské uznesenie o vyrubení rozhodcovského poplatku vydané podľa § 38 zákona č. 244/2002 Z. z. nepovažuje za exekučný titul. Jediný dôvod, kvôli ktorému exekučný súd zastavil exekúciu oprávneného, bol iba tento dôvod s tým, že exekučný titul rozhodcovského súdu za nezaplatené rozhodcovské poplatky účastníka rozhodcovského konania môže rozhodcovský súd judikovať iba rozhodcovským rozsudkom podľa § 34 ods. 4 zákona č. 244/2002 Z. z.. Preto napadnuté uznesenie, ktorým konajúci súd nepriznal povinnému náhradu trov právneho zastúpenia bolo správne a objektívne. Exekúcia oprávneného bola zastavená z úplne iného dôvodu, ako sa domáhal povinný vo svojom návrhu. Preto mu určite neprináležia žiadne trovy právneho zastúpenia, lebo nebol úspešný. Reálne všetky dôvody, ktoré povinný uvádzal vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie oprávneného smerovali voči druhému účastníkovi rozhodcovského konania sp. zn. RD/75/2017. Určite sa netýkali oprávneného, ktorý nebol účastníkom tohto rozhodcovského konania. Oprávnený iba zastupuje pri vymáhaní nezaplateného rozhodcovského poplatku konajúci rozhodcovský súd, ktorý konal v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/75/2017. Preto sa oprávneného netýkajú žiadne hypotézy povinného, ktoré ten mal uplatniť v základnom rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/75/2017 a to výlučne voči druhému účastníkovi tohto rozhodcovského konania t.j. voči žalobcovi spoločnosti TOPTRANS SLOVAKIA s.r.o. a nie voči konajúcemu rozhodcovskému súdu. Oprávnený má vedomosť, že povinný podal na Okresnom súde Bratislava V žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku sp. zn. RD/75/2017 zo dňa 13.09.2017. Konanie je vedené pod sp. zn. 41Csr/3/2018. Kauzálny príslušný súd vo veci doteraz nijako nerozhodol. Z rozhodnutí kauzálny príslušného súdu (napr. Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 21Cr/32/2016) je zrejmé, že všetky tvrdenia povinného sú voči exekúcii irelevantné.

V tomto konaní, ktoré oprávnený uvádza ako príklad, sa tiež jednalo o zrušenie nespotebiteľského rozhodcovského rozsudku. V tomto konaní sa jednalo o reálne rovnaký právny spor ako je problém sťažovateľa - náhradu škody voči konateľovi spoločnosti dlžníka podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka pri aplikácii § 3 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. Kauzálny príslušný súd žalobu tohto dlžníka o zrušenie rozhodcovského rozsudku zamietol. O veci rozhodol rozsudkom aj odvolací Krajský súd v Bratislave sp. zn. 3CoR/5/2019-312 zo dňa 16.10.2019. V celom rozsahu potvrdil, že rozhodcovská doložka uzatvorená v obchodnom vzťahu platí aj v konaní voči štatutárovi spoločnosti dlžníka o náhradu škody podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka. Odvolací Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí tiež potvrdil, že konajúci rozhodcovský súd má plné právo na uplatňovanie si svojich rozhodcovských poplatkov. Podstata exekúcie oprávneného v konaní na exekučnom Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 35Ek/64/2018 preto bola objektívna a zákonná. Problém bol iba vo forme, ale určite nie v právnom nároku oprávneného. Oprávnený preto navrhol Okresnému súdu Banská Bystrica, aby v celom rozsahu sťažnosť povinného proti uzneseniu sp. zn. 35Ek/64/2018 zo dňa 21.01.2020 zamietol.

4/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6/ Podľa § 240 CSP sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

7/ Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

8/ Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

9/ Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

10/ Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

11/ Po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka, sťažnosti povinného voči výrokom II. a III. o trovách exekúcie a vyjadrenia oprávneného, sudca vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť povinného je dôvodná a rozhodnutie je potrebné vo výrokoch II. v časti týkajúcej sa nepriznania nároku na náhradu trov konania povinnému a III. zrušiť, a to pre to, že si navzájom odporujú.

12/ Každý výrok musí obsahovať jasné, stručné a zrozumiteľné vyjadrenie toho, ako sa rozhodlo vo veci, ktorá je predmetom konania, teda jednoznačnú konkretizáciu práva, ktoré bolo priznané, alebo povinnosti, ktorá bola uložená. Vzájomnú rozpornosť napadnutých výrokov možno vidieť v tom, že kým výrokom II. súd žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov exekučného konania ako takých nepriznal, vo výroku III. priznal povinnému nárok náhradu trov konania v súvislosti s rozhodovaním o sťažnosti vo výške 60,56 eur. Z takto formulovaných výrokov sa potom povinný môže dôvodne domnievať, že súd o jeho trovách rozhodoval v zmysle CSP dvojstupňovo (o nároku a o výške) a že výrok II. nie je správny, nakoľko z výroku III. vyplýva, že má nárok na náhradu trov exekúcie. Tu sudca upriamuje pozornosť povinného na odlišnosť úpravy trov exekučného konania v Exekučnom poriadku (šiesta časť Exekučného poriadku) od úpravy trov podľa ustanovení CSP. Exekučný súd v konaní o trovách nerozhoduje dvojstupňovo, teda najprv o nároku na ne a potom o ich výške, tak ako to uvádzal povinný. Súd v exekučnom konaní rozhoduje jedným výrokom (ich nepriznaním alebo priznaním s určením výšky) v zmysle ustanovenia § 61l ods. 3 Exekučného poriadku.

13/ Za pomoci strohého odôvodnenia napadnutého uznesenia možno zistiť, že vyšší súdny úradník rozhodol o trovách tak, že v čase podania návrhu na zastavenie exekúcie si povinný nárok na náhradu trov neuplatnil a preto mu neboli priznané. Nárok si uplatnil až v podanej sťažnosti, o ktorom rozhodol tak, že mu ich priznal vo výške 60,56 eur. Ak však mienil vyšší súdny úradník o trovách povinného rozhodnúť tak, že by mu priznal nárok na náhradu trov konania len v súvislosti s konaním o sťažnosti za 1 úkon právnej služby, potom musel výrok o nepriznaní zvyšných, povinným uplatnených trov v sťažnosti, formulovať tak, aby z neho bolo jednoznačne, bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že sa nedotýka všetkých trov, ktoré povinnému v exekučnom konaní vznikli, resp. že sa dotýka všetkých trov, okrem trov súvisiacich so sťažnosťou, ktoré povinnému už za 1 úkon priznal.

14/ Význam výrokovej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Preto sa na výrokovú časť rozhodnutia kladú požiadavky jeho určitosti, zrozumiteľnosti a presnosti, aby mohol byť podkladom pre nútený výkon rozhodnutia. Výroková časť napadnutého rozhodnutia (vo výrokoch II. a III.) také požiadavky nespĺňala, a to pre vyššie konštatovanú vzájomnú vnútornú rozpornosť výrokov. Na základe uvedeného sudca napadnuté rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka, sp. zn. 35Ek/64/2018 zo dňa 21.01.2020 zrušil, tak ako je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia. V časti nepriznania náhrady trov exekučného konania oprávnenému (časť výroku II. napadnutého uznesenia) zostalo rozhodnutie nedotknuté, nakoľko nebola voči nemu podaná sťažnosť oprávnenou osobou (z obsahu, ani petitu sťažnosti povinného nevyplývalo, že by sa domáhal zrušenia výroku aj v tejto časti, pričom v zmysle § 240 CSP by ani nemohol byť oprávnenou osobou na jej podanie z dôvodu, že v tejto časti nebolo rozhodnuté v jeho neprospech). Po právoplatnosti tohto rozhodnutia vyšší súdny úradník opätovne rozhodne o trovách povinného.

15/ V súvislosti s podanou sťažnosťou voči výrokom II. a III. rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka zo dňa 21.1.2020 si povinný ani oprávnený trovy právneho zastúpenia neuplatnili, pričom predmetom sťažnosti nebol rozhodovanie o zastavení exekúcie, súd im nárok na náhradu trov konania o sťažnosti im ani nemohol vzniknúť, preto sudca o trovách tohto sťažnostného konania rozhodol tak ako je uvedené vo výroku III. tohto rozhodnutia, t.j. žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu takýchto trov.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).